

Raffnsøe heller ikke for sit Vedkommende holder saa stærkt paa de Ændringer, han ønsker indført i Lovforslaget. En Del af dem er for øvrigt lette at komme over. Saaledes tror jeg ikke, det skal volde Vanskelighed at komme til Enighed med det ærede Medlem angaaende Amtsraadets Stilling efter § 3. Derimod tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret, naar han mente, at Retten til Udpantning ikke betød ret meget i disse Tilfælde. Den betyder dog i hvert Fald saa meget, at man vistnok er nødt til at have Bestemmelsen derom i Loven.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis velvillige Støtte til, saa vidt det er gør ligt, at fremme Udvalgsarbejdet, saaledes at vi kan faa Lovforslaget vedtaget allerede i denne Samling.

Lambæk: Der har fra alle Sider lydt Tilfredshed med, at dette Lovforslag er blevet forelagt, og det forstaar jeg saa inderlig godt. Det vilde være ganske urimeligt at tænke sig, at det ikke skulde vinde Anklang, at der blev gjort noget for at hjælpe de Landbrugere, som staar i den Stilling, at de skal have deres Jord til at yde mere, men ikke har Mulighed for selv at skaffe et Laan til Veje. Jeg kan derfor fuldt ud slutte mig til den Glæde, der er udtalt over Lovforslaget. Anledningen til, at jeg har taget Ordet, er, at Sogneraadforeningen for Ringkøbing Amt har sendt mig en Henvendelse til Regering og Rigsdag med Anmodning om at bringe den videre. Jeg har da ogsaa gjort Landbrugsministeren bekendt med den og skal overlade den til det Udvalg, som vil blive nedsat om denne Sag, og jeg vil henstille til begge Parter at tage under velvillig Overvejelse, hvad der staar deri.

Det er kun to smaa Ting, der dér er ytret Ønske om, saa jeg kan ikke tro, det vil volde nogen Vanskelighed. Det første Ønske gaar ud paa, at det Tilsyn, som det er omtalt, der skal være med Arbejdets Udførelse, udelukkende skal overlades til Sogneraadet. Det er i og for sig et lille Spørgsmaal, og man kan sige, at Lovforslaget, som det foreligger, ogsaa giver Lov til det. Jeg antager, at det, der har givet Anledning til Fremsættelsen af dette Ønske, er den Mening, som mere og mere gør sig gældende omkring mellem Folk, at vi skal se at holde igen paa vore Udgifter til Funktionærer og Bestillingsmænd. Og saa har de naturligvis tænkt som saa, at naar Forholdet er det, at et saadant Tilsyn kun kommer til at volde Statskassen Udgifter, medens det hverken bliver nogen Udgift for Laantageren eller for Kommunen, og der saa

i Bemærkningerne er henvist til, at det kan overdrages til Hedeselskabets og Landboforeningernes Konsulenter, saa vil der maaske være adskillige Sogneraad, der kan gaa den Vej. Det fremførte Ønske maa ikke opfattes — det er jeg ganske overbevist om — som en Kritik af de Institutioner, der her er henvist til. Jeg er i alt Fald fuldstændig enig med den højtærede Landbrugsminister i, at naar man skal have et Tilsyn udenfor Kommunen, er det det rette, der er henvist til. Jeg tror ikke, der vil være nogen Fare ved at overlade dette Tilsyn til Kommunerne, naar vi ved, at Kommunalbestyrelserne netop gaar ind paa at garantere Halvdelen af det mulige Tab.

Det andet Ønske, der blev fremsat, gik ud paa, hvad allerede det ærede Medlem Hr. Raffnsøe har været inde paa, at det skulde overlades til Amtstuerne at tage mod Renter og Afdrag. Jeg tror, det var nok saa simpelt, og jeg tror, det kunde ske, uden at det egentlig var nogen Ulejlighed for Amtstuerne. Det vilde ogsaa være rart for Sogneraadene at være fri for at opkræve disse Bidrag, dels paa Grund af den Ulejlighed, der er ved det, dels fordi jeg gaar ud fra, at det vel kan ske at der somme Tider bliver ydet Laan til Folk, som har vanskeligt ved at faa Pengene frem, og det saa er dobbelt kedeligt for Sogneraadet at skulle gaa og passe paa for at faa dem frem. Vi ved, at Sogneraadene i Almindelighed tager meget humant paa den Slags Tilfælde, og de kan tidt have megen Ulejlighed med det.

Naar de ærede Medlemmer Hr. Bording og Hr. Kr. Pedersen var bange for, at Sogneraadene ikke vilde gaa med til at garantere for dem, der trængte haardst til det, saa nærer jeg ikke den Frygt i al Almindelighed. Jeg tykkes, det er noget at mistænkeliggøre de Institutioner, som er fremgaaet af den almindelige Valgret. Kommunalraadene vil altid have stor Interesse i at fremhjelpe netop de daarligst stillede i Kommunen og altid finde en Opgave deri. Jeg tror ikke, de vil se saa smaaligt paa Sagen, at de, naar de mener, at vedkommende Mand i det hele taget yder Betingelser for at udnytte Laanet paa en god Maade, vil unddrage ham den Støtte, som ligger i, at de garanterer Halvdelen. Jeg vilde derimod være nok saa bange for, at den Omstændighed, at de skulde gaa ind under en Ordning, hvor de fik en Ulejlighed, som de i og for sig vilde finde nok saa naturligt burde paahvile andre — der er jo blevet paalagt Sogneraadene saa meget i den senere Tid — kunde holde noget til-